

Sommerlejrforkyndelse 2006

Indledning

Du sidder nu med årets sommerlejrforkyndelse i hånden. Materialet er lavet, så det kan bruges sammen med aktivitetsoplægget ”Børn I Blåt”. Men samtidig er andagterne så generelle, at de også kan bruges, hvis I har valgt et andet tema for jeres sommerlejr.

Der er i dette hæfte forslag til morgen- og aftenandagter til 7 dage. Men I kan sagtens vælge nogle ud, hvis I holder en kortere sommerlejr.

Morgenandagter

De 7 morgenandagter i dette hæfte tager udgangspunkt i 7 forskellige planeter (udvalgt fra Børn I Blåt). Så kan I vælge dem, der passer bedst til jeres aktiviteter og det antal, der passer til lejrens længde.

Børn I Blåt

Når I ankommer til en ny planet hver morgen er det fint at udføre et ’rejseseritualet’ inden andagten. På den måde er temaet introduceret og andagten kan bedre blive en integreret del af dagens program.

Salme

Det er rart for børnene med genkendelighed, så vi foreslår, at I starter hver morgen med den samme March & Lejr-salme.

Aktiviteter

Vi har foreslået min 1 aktivitet til hver morgenandagt. Aktiviteter kan nemlig sagtens være en del af en andagt, især for puslinge og tumlinge, som kan have svært ved at sidde stille. Samtidig er det nemmere at huske og forstå, hvis man bruger flere sanser og ikke kun lyttelapperne. De foreslåede aktiviteter kan fx bruges som indledning til andagten eller efter bibelgenfortællingen.

Spørgsmål

Børn vil gerne inddrages og kan komme med både skarpe og overraskende svar. Brug spørgsmålene som udgangspunkt og lad børnene byde ind med finurlige svar og flere spørgsmål. Find gerne selv på flere eller andre. Det vigtigste er, at du som leder ved nogenlunde hvor dialogen skal ende og styrer den lidt.

Aftenandagter

Årets aftenandagter tager udgangspunkt i bogen ”Den lille prins” af Antoine de Saint-Exupéry. Den er I nødt til selv at **låne** på biblioteket eller **købe**, da vi ikke må genoptrykke hele historien. Bogen handler blandt andet om den lille prins’ rejse til forskellige planeter og passer derfor godt til sommerlejrens tema. Også her kan man sagtens plukke i andagtsforslagene, historien behøver ikke læses i sin helhed. Aftenandagterne består udover aftensalmer af højtlesning, en kort opsamling og en bøn.

God fornøjelse med sommerlejrforkyndelsen 2006

FDFs Kristendomsudvalg

Dagen for Agentuddannelsen:

1. At navigere i stormen.

1. Salme: M&L 52, Når morgensolen lyser her

2. Dagens tekst:

Stormen på søen – Mark. 4.

Sesams Børnebibel. Genfortalt af Tine Lindhardt, side 330.

”Sejlet skal ned!” Peter råbte til Andreas. ”Pas på! Nu kommer der en kæmpe bølge ind over os!”
Det stormede. Vinden kastede båden rundt på Genesaret Sø, som om det var en legetøjsbåd.

Dagen var ellers begyndt så fint.

”Sikke en dejlig dag,” havde Jesus sagt til disciplene. ”Skal vi ikke tage over på den anden side af søen i dag? Vi trænger til at slappe lidt af.”

Solen varmede, og søen var helt rolig.

Jesus gable. ”Jeg lægger mig lige lidt”, havde han sagt, og snart efter sov han.

Pludselig blæste det op. Fra det ene øjeblik til det andet blev himlen sort. En hvirvelvind slog mod båden. Bølgerne blev høje som bjerge.

Vandet væltede ind over båden.

”Hjælp os! Vi går under!” Disciplene var bange.

”Vågn dog op!” De ruskede i Jesus. ”Så vågn dog op! Er du ligeglad med, at vi går under?”

Jesus vågnede. Han rejste sig og så ud over søen.

Så truede han ad stormen og sagde til søen. ”Ti stille! Stop! Du skal stoppe, nu!”

Jesus talte til stormen og til søen, som om han kunne bestemme over dem.

Det kunne han også.

Vinden stoppede, og søen blev helt rolig.

Jesus sagde til disciplene: ”Hvorfor var I bange?

Tror I da ikke, at jeg er Guds søn? Gud er her hos jer, når jeg er her.”

Disciplene så på hinanden.

De vidste ikke, hvad de skulle tro. ”Hvem er Jesus, siden både storm og hav adlyder ham?” sagde de til hinanden.

3. Samtale med børnene.

Indledning.

Disciplene er ude at sejle med Jesus. Alt er godt, men pludselig kommer der en truende storm. Disciplene bliver bange, fordi de tror, at stormen vil få båden til at gå under, så de dør. Men Jesus er stærkere end stormen. Han redder disciplene, og han får stormen til at holde op.

Nogle gange kan vores trygge hverdag også blive afbrudt af ting, som gør os bange. Og måske har vi også prøvet at være bange for at dø.

Disciplene var sikre på, at Jesus var den eneste, som kunne hjælpe dem, og det kunne han også – han beroligede dem, og han stoppede den storm, der gjorde dem bange. Og han sagde: Gud er her hos jer, når jeg er her.

Spørgsmål:

Har I nogensinde været rigtig bange?

Hvad var I bange for?

Var der nogen, som hjalp jer, så I ikke var bange mere?

Er det altid de samme ting, vi er bange for?

Har I prøvet at hjælpe nogen, der var bange?

Har I prøvet at bede til Gud, når I er bange?

Hvis ja, hvad skete der?

Opsamling:

Fordi Jesus var med i båden, så var Gud nær ved disciplene. Og skibet var deres trygge holdepunkt midt i stormen.

Når vi går gennem et våbenhus og kommer helt ind i en kirke, så kommer vi ind i det rum, der kaldes kirkeskibet. Rummet har fået dette navn, fordi vi, når vi sidder i dette rum, er i den næsten samme situation som disciplene på søen. Her i kirken er der fred, og her i kirken er Gud nær. Og

selvom bølgerne går højt i verden udenfor, eller stormene raser på den ene eller den anden måde, ja, så kan vi sidde trygge i kirken. I kirken behøver vi ikke at være bange, for det er Guds hus. Her er der fred som i orkanens øje.

Disciplene bad Jesus om hjælp, da de var bange – og han fjernede det, de var bange for. Når vi er bange, må vi også bede Gud om at passe på os...

4. Bøn:

Kære Gud.

Tak for en ny morgen her på lejren.

Og tak, fordi du altid er hos os – både når vores hverdag bare kører derud af med venner, skole og leg, men også når vi bliver bange for forskellige ting.

Hjælp os, så vi lægger mærke til hinanden – måske kan vi allerede i dag hjælpe en ven, der er bange for noget.

Fadervor...

5. Salme: M&L 29 Der er så meget, der kan trykke.

Aktivitet:

I en balje med vand placeres et lille skib. To hold skal forsøge at puste skibet over på det modsatte holds halvdel.

Legen kan også forsimples, så man i stedet for et skib bruger vatkugler. Vatkuglerne er så ”skibe”, som skal pustes frem og tilbage over et bord – og her gælder det også om at få vatkuglen over på modstanderens halvdel.

Aftenandagt:

Salme: M&L 77 Troen er ikke en klippe

På denne første dag, hvor børnene er blevet uddannet til agenter, og hvor de har lært at navigere i meteorstorme; skal kapitel 1 og 2 læses, som handler om mødet mellem den voksne pilot og den

lille prins. Piloten kan navigere sin flyvemaskine gennem al slags vejr; og han kan læse alle verdens kort, så han altid kan finde vej. Men den lille prins kan finde vej mellem menneskers hjerter...

Bøn:

Kære Gud.

Tak for en dejlig dag med mange oplevelser og masser af leg. Vi har lært at navigere i meteorstorme, og vi har hørt om stormen på søen. Og så er vi blevet uddannet som agenter, der kan finde spor og finde vej.

Men den vigtigste vej, vi skal finde, er altid vejen til vores venners hjerte – så vi ser, hvad de andre har brug for. Og så vi ser, hvad der kan gøre de andre glade. Vil du hjælpe os med det.

Vil du også passe godt på os og på dem, vi holder af, så vi kan få en god nats søvn.

Fadervor

Salme: M&L 16 Nu går solen sin vej

Dagen med nørkleplaneten:

2. Gud som håndværker.

1. salme: M&L 52 Når morgensolen lyser her

2. Dagens tekst:

Skabelsesberetningen – 1. Mos. 1-2.

Fra Johannes Mølleshaves børnebibel.

Allerførst I Bibelen står der: ”I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Jorden var dengang tomhed og øde. Gud sagde: ”Der skal være lys!” Og der blev lys. Gud så, at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. Gud kaldte lyset for dag, og mørket kaldte han for nat.”

Gud lavede en hvælving, sådan at vandet fra himlen ikke helt faldt ned på jorden, så alle druknede. Og under hvælvingen skabte Gud de store have. Og Gud skabte de små fisk og alle de store havdyr, som æder de små, han skabte blæksprutter og østers og muslinger med perler i. Og Gud skabte fuglene og alle de vilde dyr og alle de tamme dyr. Det tog Gud seks dage at skabe hele verden og alt, hvad der er på den, og på den sjette dag skabte han også det første menneske, og han skabte det i sit eget billede.

Han tog en klump jord og formede en mand, og da jordmanden var skabt, pustede Gud sine levende ånde ind i hans næsebor, så han begyndte at trække vejret rigtigt, som alle levende mennesker gør. Mennesket ånder ud og ånder ind, og så længe et menneske kan trække vejret, lever det. Gud kaldte det første menneske for Adam. Det betyder jordmanden, for Adam lever på jorden, er taget af jorden, og når han dør, bliver han til jord igen. Gud syntes, at mennesket var det allermest fantastiske, han havde skabt, for han havde skabt det så det lignede Gud selv.

Da Adam slog øjnene op, åndede han en stor glæde ind. Han befandt sig i en have, der var så dejlig, at du ikke drømmer om det. Gud kaldte den dejlige have for Eden eller Paradis.

Det vrimlede med farver og lys og får og ræve og giraffer og aber og duer og papegøjer og harer og elefanter. Adam kom til at smile ved al den forskellighed. Træerne var ikke ens, og bladene på træerne var ikke ens. Der var dyr, der havde to ben som fuglene, og der var dyr, der havde fire ben og seks ben og tusindben. Og fiskene var forskellige, og blomsterne var forskellige – der var ikke to, der var ens, men der nogle, der lignede hinanden.

Adam kunne slet ikke rumme alt det, der var til, og derfor begyndte han at give dyrene navne for at kende dem fra hinanden: får, geder, løver, duer, kolibrier, giraffer. Adam var god til at finde på navne, og navnene passede fint, hver gang han fandt på et nyt. Det ville være dumt at kalde elefanten for en giraf, for den er og bliver jo en elefant! Derfor kaldte Adam den også for en elefant. Ligesom vi gør. Dagen fløj af sted, og da det blev eftermiddag, var han alligevel ikke helt færdig med at give dyrene navne. Gnuen havde han for eksempel slet ikke set. Eller kænguruen.

Og Adam sagde højt: ”Nogle ligner hinanden lidt, men de er alligevel forskellige. Jeg kunne godt tænke mig, der var en, der lignede mig lidt, men alligevel var lidt forskellig fra mig.”

Adam var det eneste menneske i Paradis, og derfor kunne han roligt gå rundt uden tøj på og snakke højt med sig selv. Det gjorde han også. Han sagde: ”Hvis der var en, der lignede mig, men var lidt forskellig fra mig, så kunne jeg vise hende alt det, der er, og sige: Se der, en stjerne! Se der, en blomst! Se der, en hare!”

Gud hørte, hvad Adam sagde. Og Gud gav Adam ret og sagde: ”Det er ikke godt for noget menneske at være alene. Nu vil jeg skabe et menneske, der er lidt forskellig fra Adam og dog ligner ham.”

Gud sørgede for, at Adam faldt i en dyb søvn, og Gud tog et ribben ud af Adam, og af det ribben skabte han Eva.

Adam sagde: ”Jeg hedder Adam. Hvad hedder du?” ”Ikke noget.” ”Du skal hedde Eva”, sagde Adam, for han var jo så god til at finde på navne. ”Hvad betyder Eva?”, spurgte hun. ”Det betyder mor”, sagde han.

3. Samtale med børnene.

Vi har alle sammen en historie. Vi har alle sammen nogle forældre, og vi har eller har alle sammen haft bedsteforældre. Nogle af jer har måske også oldeforældre eller endda tipoldeforældre. [Giv eksempler: ”Mine hedder det og det. Hvad hedder dine? Er der nogen, der har oldeforældre?]

Det er rart og vigtigt at kende sin familie og sin historie. Det fortæller meget om, hvem man er.

Men har mennesket som sådan en familie? Hvor kommer vi fra? Videnskaben har mange teorier om hvorfra mennesket stammer. Måske er vi i familie med aberne på en eller anden måde. Videnskabens teorier kan gøre os meget klogere, men den kan ikke sige noget om, hvorfor verden er så vidunderlig, som den er. Videnskaben siger heller ikke noget om, hvem *mennesket* egentlig er.

Det har bibelen til gengæld en historie om. Den hedder Skabelsesberetningen, og fordi den er så vigtig, så står den allerførst i Bibelen. Den handler ikke om præcist hvordan og i hvilken rækkefølge verden blev til. Men den handler om, hvor mennesket kommer fra og dermed om, hvem vi er som mennesker. Den fortæller, at Gud er vores far, som har skabt os, og at alle mennesker derfor hører Gud til.

Man kan diskutere frem og tilbage om, hvordan begyndelsen var. Man kan såmænd også diskutere hvem og hvordan, Gud er. Men et er sikkert. Hvis Gud er Gud, så er han den, der har bestemt, at det hele skulle begynde. Livet og tilværelsen har altid været Guds mening. Helt fra starten var det meningen, at vi skulle leve, og det er stadig Guds mening, at vi skal leve.

Spørgsmål:

Hvor mange dyr kan I komme på, der findes i verden? Lad os se, hvor mange I kan nævne på to minutter. [Få en leder til at tage tid og en anden til at tælle].

- Sikke mange I kunne komme på, og så er der endda mange flere. Så mange dyr har Gud skabt, at vi slet ikke har fundet alle racer endnu.

Og hvis vi så tager mennesket, hvor forskellige kan mennesker så se ud? Man kan være ung, gammel, tyk, tynd, høj, et-benet, grim, pæn, osv.

Uanset hvordan mennesket ser ud, så fortæller bibelen, at alle er skabt af Gud. Vi har derfor alle en uendelig værdi. Tænk, at Gud har villet skabe netop dig, dig, dig og os alle sammen.

Hvordan er mennesket forskelligt fra dyrene? [Fornuft, skelne mellem godt og ondt, byer, sprog, legetøj, computer, etc.]

Opsamling:

En vigtig forskel mellem mennesker og dyr er, at vi kan tænke og vi kan derfor selv bestemme, hvad vi skal gøre – hvordan vi skal være overfor hinanden. Når Gud har skabt os, er det fordi, at Gud har brug for os alle sammen. For at vi kan gøre godt i verden omkring os – behandle hinanden, som vi også gerne selv vil behandles.

4. Bøn:

Kære Gud

Du er utrolig. Sikken en verden, du har skabt med masser af flotte og mærkelige planter og dyr.

Og sikken et liv, du har givet os mennesker. Tænk, at du har villet skabe os alle sammen og elsker os alle sammen.

Når vi bliver sure, så tænd glæden i os. Når vi mister modet, så giv os gå-på-mod igen, så vi kan opleve din utrolige verden.

Hjælp os til hver dag at bidrage til dit skaberværk ved at vi ikke bare løber rundt for os selv, men deler vores liv med hinanden.

Fadervor...

5. salme: M&L 25 Menneske din egen magt

Aktivitet:

Materialer: Fimoler eller Cernit i forskellige farver eller piberensere.

Skabelsesberetningen fortæller om vores Gud, som en, der fik jord under neglede, mens han skabte os. Gud skabte os med hans egne hænder, som en dygtig håndværker. Gud var helt tæt på os, da han skabte os, Gud vil os noget. Nu skal I prøve at skabe med jeres hænder.

Aktivitet 1: Børnene skal hver lave en lille figur i fimoler. Det kan være en dreng eller en pige, men det kan også være alverdens dyr. Prøv at sørge for, at børnene både laver mennesker og dyr og gerne i så mange farver og afskygninger som muligt. Lav en udstilling med alle figurerne.

Aktivitet 2: Børnene skal lave figurer – mennesker og dyr – ved hjælp af piberensere i forskellige farver. Børnene hjælper herefter med at hænge figurerne op det område, hvor I holder andagter. Hvis det er ude, så hæng dem i træer og buske.

Aftenandagt:

Salme nr. 76: Vær mig nær

Kapitel 3 og 4 i Den lille Prins læses.

Den lille prins fortæller, hvilken planet han kommer fra. Piloten *har* engang for længe siden hørt om planeten; men dengang var det en tyrkisk astronom, som opdagede den – og på grund af hans påklædning var der ingen voksne, som troede på ham.

Nogle gange ser vi mere på hinandens ydre i stedet for at se på dét, som er indeni, og som er mere vigtigt.

Når Gud har skabt os forskellige, så er det fordi, Gud har brug for os alle sammen.

Bøn:

Kære Gud.

Tak, fordi vi har familie og venner, og tak, fordi vi alle sammen er med i din store familie. Det er stort, at du har skabt så mange forskellige dyr og mennesker; og det er stort, at vi alle sammen har uendelig værdi for dig.

Tak for mit eget liv og tak for mine venners liv. Hjælp os, så vi ser, hvor godt det ér, at vi er forskellige – fordi jeg kan *noget*, og mine venner kan noget andet. Hjælp os, så vi ser, at der er brug for os alle sammen – og så vi ikke holder nogen uden for, bare fordi de er anderledes.

Fadervor

Salme: M&L 16 Nu går solen sin vej

Dagen med skrot-planeten:

3. De syntes, han var skrot.

1. Salme: M&L 52 Når morgensolen lyser her

2. Dagens tekst:

Zakæus. Luk. 19.

Sesams Børnebibel. Genfortalt af Tine Lindhardt.

Zakæus var en stor mand. Han havde et stort hus. Han var rig. Zakæus var tolder. Han arbejdede for romerne. Han krævede penge ind, og han tog altid lidt mere, end han skulle. Det stak han i sin egen lomme. Men Zakæus var også lille. Alle så ned på ham. Eller de så hen over ham.

En dag kom Jesus til byen. ”Ham vil jeg se,” sagde Zakæus. Men han kunne ikke. Han var for lille. Og ingen ville give ham plads i forreste række. ”Jeg kravler op i et træ,” tænkte Zakæus. ”Derfra kan jeg se Jesus.”

Nu kom Jesus!

”Goddag, Zakæus!” Jesus stoppede under Zakæus’ træ. Zakæus var ved at falde ned af træet, så forbavset blev han. Der var ikke nogen, der havde sagt ”goddag” til ham i flere måneder.

”Skynd dig ned fra træet,” fortsatte Jesus. ”Jeg vil gerne besøge dig og måske spise middag med dig, hvis du vil.”

”Om jeg vil!” Zakæus var nede fra træet, før nogen kunne tælle til to.

Sidste gang Zakæus havde haft gæster, havde han givet dem penge for at komme! Jesus kom helt af sig selv og talte til ham, som om de var gode venner. Zakæus var glad.

Men der var andre, der var sure.

”Hvordan kan Jesus dog gå ind til Zakæus?”

spurgte de. ”Sådan en lille storsnudet overtolder, der snyder og stjæler med arme og ben!” De var vrede.

Men Zakæus sagde: Jeg vil give halvdelen af mine penge til de fattige. Og hvis jeg har snydt nogen, så får de det hele tilbage. Ja, jeg giver dem fire gange så meget tilbage!”

Jesus smilede. ”Hvis du har snydt nogen...” sagde han. ”Du har vist ikke gjort andet end at snyde andre. Men i dag er frelsen kommet til dig. Du kan holde fri fra din grådighed og tænke på andet end dig selv. Det er godt. Jeg er glad, fordi jeg besøgte dig, Zakæus” sagde Jesus, da han gik.

3. Samtale med børnene.

Indledning.

Folk var sure på Zakæus, og de syntes ikke, at han var bedre end skrot. Derfor satte de streger og skel mellem sig selv og Zakæus – de ville ikke have noget med ham at gøre.

Men Jesus satte en streg over vores skel...han ville *godt* have noget med Zakæus at gøre. Og det var helt utroligt, hvilken forandring, der skete med Zakæus – fordi der var én, som så gennem fingre med alt det dårlige, han havde gjort – og fordi, der var én, som ville være sammen med ham.

Spørgsmål:

- Hvordan reagerer du, hvis nogen siger noget dårligt om dig – eller hvis nogen ikke stoler på dig?
- Reagerer du anderledes, når nogen holder af dig – og vil være sammen med dig, lige som du er?
- Tror du, vi bliver anderledes og måske lidt bedre mennesker, når nogen tilgiver os og holder af os?
- Har du prøvet at tage dig af én, som andre har mobbet? (Hvis ja, hvad skete der? Hvis nej, hvorfor ikke? Kan det være fordi, vi selv er bange for at blive holdt udenfor...?)
- Hvis vi sætter streger imellem os selv og dé mennesker, som vi ikke regner for noget; og hvis Jesus sætter en streg *over* vores skel – hvilken figur får vi så? (Et kors...)

4. Bøn:

Kære Gud.

Tak for en ny dag her på lejren. Og tak, fordi du også vil være sammen med dé mennesker, som ingen andre vil være sammen med. For så vil du jo helt sikkert også være sammen med mig...og mine venner.

Tak, fordi du tilgiver os, selvom vi har gjort noget forkert – for så kan vi komme videre med vores liv. Vil du hjælpe os, så vi også tilgiver hinanden.

Hjælp os, så ingen mennesker skal holdes uden for fællesskabet med andre mennesker.

Fadervor...

5. Salme: M&L 64 Nåden er din dagligdag

Aktivitet:

Det er os, som sætter streger og skel mellem os selv og andre mennesker, fordi vi ikke vil være sammen med dem, og fordi vi ikke kan tilgive dem, når de gør noget forkert.

Men Jesus sætter en streg over dé skel, som *vi* har sat – så vores streger og hans streg tilsammen danner et kors. Han vil godt være sammen med mennesker, der har gjort noget forkert – og han kan også tilgive dem, *vi* ikke kan tilgive.

Korset skal minde os om tilgivelsen – om Guds streg over vores streger.

Og dagens aktivitet er et kors-værksted, hvor børnene enten kan lave kors af skrot. Eller også kan børnene forme mere fornemme kors af ståltråd – pyntet med perler, som kan trækkes på ståltråden.

Fakta-boks: Frelse

Jesus sagde til Zakæus: I dag er frelsen kommet til dig.

Det danske ord *frelse* er en sammentrækning af ordet ”fri-hals”, som er udtryk for, at man er fri for den slave-lænke, man havde om halsen, hvis man var slave.

Frelse er helbredelse fra noget, vi ikke selv kan befri os fra.

Aftenandagt:

Salme: M&L 23 Du satte dig selv

(Kapitel 5 til og med kapitel 9 springes over. I disse kapitler fortæller den lille prins om sin egen planet. Her findes onde baobabtræer, der vokser som ukrudt, og som vil sprænge hans lille planet med deres rodnet. Men der findes også en skrøbelig rose – det kæreste, den lille prins ejer, og så findes der et får, som måske vil spise rosen.

I dag læses kapitel 10. Den lille prins er begyndt på sin rejse til forskellige planeter. I dag møder han en konge, som kun forlanger dét af sine undersåtter, som de kan præstere. En klog konge, som ved, at det er meget vanskeligere at dømme sig selv, end det er at dømme andre.

Bøn:

Kære Gud, tak for en dag med skrot og leg.

Tak, fordi du ser, at skrot også kan bruges til noget.

Vil du hjælpe os, så vi ikke dømmes andre hårdere, end vi dømmes os selv. Og vil du hjælpe os, så vi også engang imellem kan tegne en streg over de skel, som vi ellers sætter – så vi tilgiver hinanden og i stedet kommer i gang med en ny begyndelse og med nye venskaber.

Fadervor...

Salme: 16

Dagen med sanseplaneten:

4. Jeg kan se!

1. Salme: M&L 52 Når morgensolen lyser her.

2. Dagens tekst:

Helbredelsen af den blinde – Johs. 9

Genfortælling: ”Jeg kan se!” Bob Hartmann: Historiefortællerens børnebibel, side 84

Jeg kan se!

”Der er noget, jeg gerne vil spørge om,” sagde en af Jesu venner. ”Der er en mand her, som har været blind, lige siden han blev født. Er det mon, fordi hans forældre har gjort noget forkert?”

”Nej,” sagde Jesus. ”Gud straffer ikke folk ved at gøre deres børn blinde. Men, ved du hvad – Gud kan bruge denne mands blindhed til at vise os, hvor mægtig han er.”

Og da han havde sagt det, gik Jesus over til manden. Han knælede ved siden af ham. Han spyttede på jorden. Han blandede spyt og støvet, så det blev til lidt mudder. Og så gned han det på den blinde mands øjne. Det var noget slemt griseri!

”Gå så hen og vask dit ansigt,” sagde Jesus til manden. ”Og så vil du ikke længere være blind.”

Manden vaskede sit ansigt, ganske som Jesus havde sagt. Og da han rystede vandet af håret og åbnede sine øjne – da kunne han se!

”Der er noget, vi gerne vil sørge om,” sagde de mennesker, der stod samlet rundt om ham. ”Er det ikke dig, der er den blinde mand, som plejer at gå rundt og tigge om mad?”

”Jo, det er mig,” sagde manden-der-plejede-at-være-blind.

”Hvordan kan det så være, at du kan se?”

”Jeg mødte en mand, som hedder Jesus, og han gned mudder i mine øjne.”

Flokken var forbløffet. Den var parat til at bryde ud i jubelsang.

Og så var der en, der talte: ”Undskyld, men jeg har også noget, jeg gerne vil spørge om.”

Det var en religionslærer, der ikke brød sig ret meget om Jesus. Hvorfor? Fordi Jesus var populær, og fordi han ikke altid var enig med de andre lærere.

”Så Jesus har helbredt dig? Og det har han gjort i dag?” spurgte læreren.

”Det er rigtigt,” sagde manden.

”Aha. I dag er det hviledag – den særlige dag, Gud har bestemt til det. Den dag, ingen må arbejde. Men at helbrede – er det ikke også at arbejde! Så hvordan kan denne Jesus være på Guds side, når han bryder Guds egne love?”

”Det ved jeg ikke noget om,” sagde manden. ”Men jeg kan se!”

”Det er, fordi en ond mand har gjort dig rask!” sagde læreren anklagende.

”Hov, vent lige lidt,” sagde en anden. ”Hvordan kan en ond mand gøre sådan en god ting?”

”Ja, det kunne jeg også godt tænke mig at vide,” sagde en tredje.

Og de stillede alle mulige og umulige spørgsmål til manden-der-plejede-at-være-blind.

”Var du rigtig blind?”

”Var det noget, du lod som om?”

”Hvem er ham Jesus, for resten?”

Så blev det for meget for manden-der-plejede-at-være-blind. ”Hør så efter!” råbte han. ”Jeg kender ikke svarene på alle jeres spørgsmål. Men én ting ved jeg. Engang var jeg blind, og nu kan jeg se. Hvem andre end en, der er sendt af Gud, kan gøre sådan noget?”

Lidt senere, da manden sad for sig selv, kom Jesus hen for at tale med ham.

”Jeg ved godt, det har været en hård dag,” sagde Jesus, ”Men jeg har også lige et spørgsmål. Tror du, at det er Gud, der har sendt mig?”

”Ja,” sagde manden, ”det gør jeg i hvert fald!”

Jesus smilede. ”Så har jeg ikke flere spørgsmål.”

3. Samtale med børnene

I historien hører vi om en mand, som mangler synet. Han er blind, og han har altid været det. Men han møder Jesus, og Jesus helbreder ham. Jesus siger, at det ikke er mandens eller hans forældres egen skyld, at han er født blind. Gud har ikke gjort ham blind som straf for noget. Nu kan manden pludselig se verden.

Prøv at se dig omkring. Forestil dig, at du ser verden for første gang. Det må have været meget forunderligt! Manden er helt sikker på, at det er Gud, der gennem Jesus har helbredt ham. For kun Gud kan gøre noget så godt.

Spørgsmål:

Kender I de fem sanser?

Har I prøvet at mangle en sans? (Når man bliver forkølet, kan man tit hverken lugte eller smage.)

Hvordan er det at mangle en sans?

Hvordan havde den blinde mand i historien det mon?

Følte han sig mon udenfor/anderledes?

Har I prøvet at føle jer udenfor/anderledes?

Manden mødte Jesus, og hvad skete der så?

Lagde I mærke til, at udover at kunne se verden, så kunne han også se, at Jesus var Guds søn?

Hvad med alle de andre (især religionslæreren) kunne de se, at Jesus var Guds søn?

Hvorfor ikke?

Behøver man at være blind, for ikke at kunne se?

Har I oplevet, at nogen lod som om, at de ikke kunne se jer eller høre jer?

Opsamling:

Jesus helbredte en masse mennesker. Både blinde, døve, lamme og syge. Men han fortalte dem også, at det ikke var deres skyld, at de var handicappede eller syge. At de ikke var dårlige mennesker. At de ikke skulle føle sig udenfor.

De fleste af os kan det hele. Vi kan se, føle, smage, lugte, høre, hoppe og danse. Men alligevel opfører vi os nogle gange, som om vi var handicappede. Vi lader som at vi ikke kan **høre**, når hende den irriterende fra vejen spørger, om vi kan lege. Eller vi lader som om vi ikke **ser**, at ham fra klassen bliver moppet. Men selvom vi ikke altid er søde mod hinanden, og selvom vi nogle gange gør noget forkert, så siger Jesus også til os, at han godt kan li' os alligevel. Han siger til os, at alle mennesker er vigtige for ham. Han ser nemlig alt – og han ser på os med kærlige øjne.

4. Bøn

Kære Gud

Tak for en god nat og for en dejlig morgen.

Nu er jeg frisk og klar til endnu en spændende dag på sommerlejren.

Gud, hvor har du skabt mig smart:

Jeg kan høre, når fuglene synger og når min mor kalder på mig.

Jeg kan lugte både kokasser og klokkeblomster.

Jeg kan føle, når nogen giver mig et knus, og når solens stråler varmer mig.

Jeg kan smage både lasagne og lakrids.

Jeg kan se alt, hvad du har skabt, jeg kan se fjernsyn,
og jeg kan kende min bedste ven, selv på lang afstand.

Tak for alle mine sanser og tak for alt det spændende, jeg kan opleve med dem.

Tak fordi du ser på mig med kærlighed og fortæller mig, at jeg er go' nok.

Hjælp mig til at bruge alle mine sanser på en god måde.

Hjælp mig med at høre, hvad du siger til mig.

Hjælp mig med se, når nogen har brug for mig.

og hjælp mig med føle glæde og at dele den med andre.

Fadervor...

5. Salme: M&L 23 Du satte dig selv

Aktiviteter:

Indled andagten med at lege ambulanceleg. Hvis der er god tid, så tag et par kimslege eller en sanseleg midt i andagten.

Ambulanceleg

Varighed 5-15 min.

Et mindre område afgrænses og fungerer nu som hospital. En deltager (eller flere) er virus (det vil sige: den der fanger). Når man er blevet syg (fanget) lægger man sig ned på ryggen. De raske kan nu løbe hen og holde i den "syges" ben eller arme, dermed har de helle og kan ikke smittes. Fire raske kan danne en ambulanc og bærer så den syge hen på hospitalet (tager fat i arme og ben), hvor han/hun straks bliver kureret og kan være med i legen igen. Legen slutter, når alle er syge.

Kilde: FDFs Legedatabase

Flere sanslege

Stopdans (høre)

Blindebuk (føle/ikke se)

Kimslege

Klassisk kimsleg (se)

Føle-kims

Smage-kims

Lugte-kims

Det er sjovest for alle, hvis I ikke tager ulækre ting!

Faktaboks: De 5 sanser

føle

smage

lugte

høre

se

Aftenandagt:

Salme: M&L 36 Aftenhimlens strålesymfoni

I dag læses kapitel 11, 12 og 13.

Vi hører mere om den lille prins' planet-rejse. I dag møder han drankeren, der drikker for at glemme sin skam – og forretningsmanden, der ikke spilder sin tid med snak. Forretningsmanden er rig og tæller ustandseligt sine planeter; men den lille prins forstår ikke, hvorfor det gavner ham at være rig...når han ikke er til gavn for de stjerner, han ejer...

Bøn:

Kære Gud.

Tak for alle mine sanser – og tak, fordi jeg har fået lov til at bruge dem i dag.

Hjælp mig, så jeg bruger mine sanser til gavn for de mennesker, som har brug for mig.

Vær hos mig, så jeg kan sove trygt og godt – og vær også hos alle mine kære derhjemme.

Fadervor

Salme: M&L 16 Nu går solen sin vej

Dagen med ild-planeten:

5. Der blev tændt ild i disciplene.

1. Salme: M&L 52 Når morgensolen lyser her.

2. Dagens tekst:

Fortællingen om pinse. Ap. Gern. 2.

Sesams Børnebibel. Genfortalt af Tine Lindhardt.

”Hvor jeg dog savner Jesus!” sagde Peter til Jacob. ”Alting er så dødt og trist uden ham.” ”Ja”, svarede Jakob, ”det er som om alting er gået i stå. Jeg trækker vejret, men der er ikke meget liv i mig.” De sad sammen med de andre disciple i et hus i Jerusalem. Døren var lukket, og gardinerne var trukket ned. De var bange.

Pludselig løftede de hovedet og lyttede. Hvad var det for en underlig susen udenfor?

”Wheeuw!” Et kæmpe vindpust blæste døren op. Det var som om en eller anden trak vejret helt ned i maven og derpå åndede ud i et stort pust.

Det hvirvlede rundt i rummet. Gardinerne blev blæst til side, og disciplene kunne pludselig ikke sidde stille. Alle triste tanker var som blæst bort.

”Det brændte i mig for at gå ud og fortælle om Jesus,” sagde Johannes.

Det var som en ild, der var blevet tændt i disciplene. De begyndte at snakke løs i munden på hinanden og blev meget livlige.

”De har nok drukket for meget vin, så livlige de er!” var der bagefter nogen, der sagde om dem. Men disciplene var ikke fulde. De var glade. ”Gud er med os,” sagde de. ”Det er Guds ånd, der blæser liv i os.”

”Hør! Hvad er det, der sker?” En mand fra et andet land tog sig til øret.

”Der er nogen, der fortæller om Gud og om Jesus,” sagde han, ”og det er på mit eget sprog, så jeg kan forstå det!” ”Også på mit sprog!” sagde en anden. ”Og på mit,” sagde en tredje.

Disciplene fortalte om Gud på et sprog, så alle kunne forstå det, lige meget hvor de kom fra.

Peter tog en kasse og stillede sig på den.

”Hør, hvad vi har at sige om Jesus. Det er ham, som I korsfæstede for 50 dage siden. Han er Guds søn. Derfor lod Gud ham stå op fra de døde. For Gud og Hans søn kan aldrig holdes fast af døden.”

Da folk hørte det, stak det dem i hjertet. ”Hvad skal vi gøre?” spurgte de. ”Bliv døbt i Jesu navn!” sagde Peter, ”så blæser Guds ånd liv i jer!”

3. Samtale med børnene.

Jesus var opstået fra de døde, og han var faret til himmels. Og nu savnede disciplene ham. De følte sig bange og forladte; og de havde trukket gardinerne helt ned og lukket sig inde – borte fra verden. Men selvom de ikke kunne *se* Jesus, så havde han alligevel ikke forladt dem. For hans Helligånd kom til dem igen i pinsen – som ild, der brændte i dem, og som åndepust og livsånd.

Baggrund til lederne

Prøv at gøre talen om Helligånden en lille smule mere konkret ved at bruge et fotografi eller et brev som eksempler på, at nogen kan virke nærværende – også selvom de ikke er synligt til stede.

Guds Helligånd kom til disciplene selvom dørene var åbne, det betyder, at Gud kan være nær ved os lige meget, hvor vi end er.

Spørgsmål:

- Hvordan viste Guds Helligånd sig for disciplene? (Som et kæmpe vindpust, der blæste døren op – som et stort åndepust – og som en ild, der brændte i disciplene).
- Disciplene havde lukket sig inde, men døren blev blæst op, så de turde gå ud i verden. Har du prøvet at være bange for noget, som du senere fik mod til at gøre alligevel?
- Har du prøvet at brænde for noget, så du bare *måtte* fortælle nogen om det? (Sådan fik disciplene det i pinsen).
- Pludseligt kunne disciplene tale, så alle slags folk forstod dem. Har du prøvet at være et sted, hvor folk ikke kunne forstå dit sprog? Hvis ja: Var det nemt at få et fællesskab/lege med dem, der ikke forstod dig?

4. Bøn:

Kære Gud.

Tak fordi du kan og vil være nær ved os – også selvom vi prøver at gemme os. Tak fordi din Helligånd kan blæse alle triste tanker bort. Og tak fordi den kan blæse liv og mod ind i os.

Giv os mod og ild, der brænder i os, så vi går ud og fortæller den gode historie om dig.
Og hjælp os, så din Helligånd kan skabe en sammenhæng, der er større end os selv. Et fællesskab – både med alle, der er hér på lejren, men også med folk, der måske ikke lige taler og tænker, som vi gør.

Fadervor...

5. Salme: M&L 24 Helligånd, tag mig ved hånden eller M&L 88 Himmelbuens Herre

Aktivitet:

Disciplene kunne pludseligt tale et sprog, så fortællingen om Jesus kunne komme ud til hele verden. Lad børnene skrive en besked eller et budskab, som puttes i heliumballoner – og sendes ud i verden eller i en flaskepost.

Eller skriv nogle beskeder med kode og giv børnene en ”nøgle” til koden, så de alle sammen kan forstå kode-sproget og beskeden. (Man kan også skrive med citronsaft på et papir; og når beskeden er tørret, kan den stryges frem igen med et strygejern).

Aftenandagt:

I dag læses kapitel 14 i Den lille prins. Den lille prins kommer til en planet, hvor der bor en lygtetænder. Han laver ikke andet end at tænde lys – på en planet, hvor der hverken er mennesker eller huse – men alligevel synes den lille prins, at det er det mest meningsfulde, han har set endnu på sin planetrejse.

Bøn:

Kære Gud.

Tak for endnu en dag på lejren.

Og tak fordi din Helligånd er som en ild, der kan brænde i os – en ild, som giver os mod, og som kan få os til at gå ud i verden og danne fællesskaber med andre mennesker.

Hjælp os, så denne ild også får os til at tænde lys og give mod til andre.

Fadervor

Salme: M&L 16 Nu går solen sin vej

Dagen med mad-slaraffenlandsplaneten:

6. Mad til 5000 mennesker!

1. Salme: M&L 52 Når morgensolen lyser her

2. Dagens tekst:

Bespisnings-underet. Johs. 6.

Sesams Børnebibel. Genfortalt af Tine Lindhardt.

”Hov! Det er jo blevet mørkt. Det er aften, og vi har slet ikke spist endnu!”

Jesus fortalte så gode historier om Gud, at alle glemte tid og sted.

Men nu kunne de godt mærke, at de var sultne.

”Hvordan skal vi få mad?” Disciplene så på Jesus.

”Der er langt ind til byen. Vi må håbe, at der er nogle gårde i nærheden, hvor folk kan købe lidt brød og tomater og få vand.”

Men Jesus sagde: ”Jeg synes, I skal give dem noget at spise!”

Disciplene sagde: ”Vi har da ikke penge til at købe mad til alle de mennesker. Der er mere end 5000!”

”Hvor mange brød har I?” spurgte Jesus. ”Gå hen og se efter!”

Disciplene gik rundt blandt folk og spurgte: ”Har I noget brød?” og ”Hvor meget har I med?”

Men alle folk rystede på hovedet. Der var ingen af dem, der havde taget mad med.

Jo, en lille dreng havde. ”Jeg har fem brød,” sagde han, ”og to fisk!” Han smilede stolt.

”Her er en dreng, der har fem brød og to fisk,” sagde disciplene til Jesus. ”Men det er jo ikke nok til 5000 mennesker!”

Den lille dreng var sulten. Han så på sine fisk og de fem brød. Han så på Jesus. Så sagde han: ”Her! Du må godt få mine brød og mine to fisk!”

Jesus smilede til drengen. ”Tak!” sagde han.

”Jeg tror, at I skal få alle folk til at sætte sig ned,” sagde Jesus til disciplene. Der var meget græs på stedet og det var grønt, selvom de var et sted, hvor der ikke var meget vand.

Jesus tog brødet og fiskene, sagde tak til Gud for det og gav sig til at dele ud af det til alle de 5000 mennesker.

Den lille drengs øjne blev store og runde. Han kunne næsten ikke tro, hvad han så. Alle de 5000 mennesker fik noget af hans brød og af hans fisk. Fem brød og to fisk rakte til dem alle! Og de blev alle mætte.

Det var underligt.

”Jeg synes, I skal samle dét sammen, der er blevet til overs” sagde Jesus til disciplene. De samlede tolv kurve fulde af brød og fisk, der var tilovers.

”I kan ikke leve uden brød”, sagde Jesus. ”Men I kan heller ikke leve uden mig. Jeg er livets brød.”

3. Samtale med børnene.

Jesus deler brød ud til 5000 mennesker – og alligevel er der brød til overs.

Når han siger, at han er livets brød, så er det, fordi han er en vigtig og u-undværlig næring for vores liv. Han giver os ikke bare brød af mel og vand, men han giver os, hvad vi har brug for – kærlighed, tilgivelse, omsorg, nærvær og evigt liv. Og selvom han deler ud til 5000 mennesker eller flere – så er der stadig mere til overs...

I historien deler Jesus ud til alle.

Når *vi* går til alters i kirken, så er det ligesom at sidde ved Guds bord. Hér får vi også noget af livets brød – helt konkret får vi oblaten (det lille stykke brød), men vi får også del i Guds kærlighed og tilgivelse. Og også hér – ved nadveren – deler Jesus ud til alle. Hér sidder landets dronning til bords sammen med posedamen, eller også er det landets justitsminister som sidder sammen med livstidsfangen.

Spørgsmål:

- Hvad er nødvendigt, hvis vi skal leve? (Er det nok med mad – eller har vi også brug for andre ting f.eks. kærlighed...?)
- Når *vi* deler mad, bliver der mindre til hver enkelt, men hvad hvis vi deler kærlighed, venskab, omsorg, pæne ord om hinanden – bliver der så mindre eller mere til hver enkelt?
- Hvem deler *vi* med? Hvem spiser *vi* med? (Vores måltidsfællesskaber lukker nogle ude og andre inde – men ved Guds måltid – ved nadveren og i bespisningsunderet er der plads til alle).

4. Bøn:

Kære Gud.

Tak, fordi du giver os næring til vores liv. Tak for kærligheden, som jeg møder gennem min familie og mine venner.

Og for tilgivelsen, som hver dag giver mig lov til at begynde på en frisk.

Tak, fordi du deler dit brød med alle mennesker...

Fadervor.

5. Salme: M&L 64 Nåden er din dagligdag

Aktivitet

Børnene kan bage brød på varme sten – de skal bage til hinanden og dele ud til hinanden.

Eller de kan sammen lave en collage af mange små rammer. Hver enkelt får et lille lærred og maler sin egen fisk med fire farver. Til sidst sættes de små rammer/lærreder sammen – og hænges op som et samlet billede.

Faktaboks: FISK

Fisken har i mange tusinde år været de kristnes tegn. Det er blevet dette tegn, fordi det græske ord for fisk hedder ιχθυσ, iktys. Og disse græske bogstaver er netop for-bogstaverne i dén græske sætning, som betyder: ”Jesus Kristus, Guds Søn, frelser.”

Aftenandagt:

Salme: M&L 73 Solsortesang

(Kapitel 15 til og med kapitel 20 springes over. I disse kapitler besøger den lille prins jorden, hvor han oplever ensomheden blandt mennesker. Og hvor han også opdager, at hans elskede rose hjemme på planeten ikke er den eneste rose i verden.)

I dag læses kapitel 21. Hér møder den lille prins ræven. Kapitlet handler om, hvordan vi må gøre hinanden trygge og tamme, hvis vi ønsker at blive venner med hinanden. Når rosen på den lille

prins' planet er betydningsfuld for ham, så ér det, fordi han har vandet den, og fordi han har draget omsorg for den – han ser på den med hjertet. Når vi får en ny ven, så ser vi også på vores ven med hjertet – så ser vi dét, der er vigtigt – for det væsentlige er usynligt for øjet.

Bøn:

Kære Gud.

Tak, fordi du er livets brød – og fordi du ved, hvad der nærer vores liv. Vi har brug for kærlighed, tilgivelse - venskab og omsorg.

Vil du hjælpe os, så vi giver noget af den kærlighed videre, som vi selv har fået. Hjælp os, så vi opdager, at kærligheden kun bliver større ved at blive delt – og hjælp os til at se hinanden med hjertet...

Fadervor

Salme: M&L 16 Nu går solen sin vej

Dagen med regnvejrplaneten:

7. Vand overalt...

1. Salme: M&L 52 Når morgensolen lyser her

2. Dagens tekst:

Noahs ark. 1. Mos. 6-9.

Børnebibelen. Genfortalt af Johannes Møllehave.

Der har altid været mange oversvømmelser på jorden. Om den ældste og værste nogensinde fortæller Biblen.

Der var mange mennesker på jorden, og de blev meget gamle. Nogle af dem var kæmper før den historie vi nu skal høre om.

Men menneskene var onde. De var onde mod hinanden, og mange var endda onde mod deres børn. Og de var ligeglade med Gud og med den jord, Gud havde givet dem. Gud var både ked af det og vred over den ondskab.

Menneskene handlede beskidt og tænkte beskidt, og til sidst sagde Gud til sig selv: ”Jeg vil vaske den jord ren, jeg har skabt. Jeg vil lade det regne og regne i så lang tid, at alt det onde skylles bort.” Men der var en mand som hed Noa, og han var en god og elskelig mand. Gud fulgte med i Noas liv og sagde: ”Jeg vil frelse Noa og hans familie.” Derfor sagde Gud til Noa:

”Du skal bygge dig en ark – det vil sige et kæmpestort skib – og du skal tage dine tre sønner og deres koner og din egen kone ind i skibet. Dine onde naboer vil grine ad dig, fordi du går og bygger et skib et sted, hvor der slet ingen vand er. Men jeg siger dig, at der skal komme vand! Det skal regne og regne, og der skal komme storme og oversvømmelse, så ingen kan redde sig andre end du og din familie.”

Noa havde tre sønner, Sem, Kam og Jafet. Og Noa byggede sit store skib. Han byggede det, som Gud havde sagt han skulle: Arken skulle være 300 alen lang, 50 alen bred og 30 alen høj. Det er dobbelt så langt som Rådhuspladsen, lige så bredt som en fodboldbane og lige så højt som Rundetårn.

Der skulle være tag på arken ligesom taget på et hus, og bunden skulle være som på et skib, så den kunne ligge godt på vandet, og den skulle dækkes godt med tjære udvendigt for at holde vandet ude. Den skulle indrettes med en masse rum i tre dæk over hinanden, og på siden af arken skulle der være en dør, der kunne lukkes godt til.

Noa gjorde, som han havde fået besked på. Gud havde sagt til Noa, at han ikke alene skulle redde sin familie, men også to af alle slags dyr, der lever på jorden: en han og en hun af hver art. Desuden skulle han sørge for, at der var mad til ham selv og familien og til alle dyrene i arken til lang, lang tid.

Det var et meget stort arbejde, og Noa fik hjælp af sin kone, fru Noa, og af sønnerne Sem og Kam og Jafet, og af deres koner, svigerdøtrene.

Folk grinede af dem, fordi de gik og byggede en båd på det tørre land, for regn så de ikke noget til. Oversvømmelsen var ikke begyndt. Så snart arken var færdig og stod helt nytjæret og parat, fyldte Noa og hans familie de store rum med alt muligt spiseligt til dyrene og familien. Det var et stort arbejde at samle et par af alle dyrene, og det var ikke altid lige let. Når Noa havde den ene loppe i hånden, hoppede den anden fra ham. Og når fru Noa havde en frø i hånden, sprang den anden rundt og gemte sig. Noa måtte kravle højt op i træerne efter ørne og krager og kolibrier. Og han blev stukket slemt før han fangede de to brumbasser.

Fru Noa kravlede efter myrer og spidsmus, mens Sem og Kam og Jafet løb og fangede sommerfugle, eger og ørkenræve. De var godt trætte alle sammen hver eneste aften, men så var der også kommet mange par om bord. Så det var ikke spildt arbejde. Men næste dag gik de igen efter aber, hjorte, geder og flagermus. Og Noa krydsede af på lange lister, hvem der kom ind i arken to og to: 2 giraffer og 2 bjørne og løver og 2 flodheste, 2 elefanter og to af alle de tamme dyr og ravne og ugler, storke og svaler.

Da familien og to af hver af alle levende dyr var kommet ind i arken, kom der regn og oversvømmelse, så det gjorde noget. Først så det bare ud som en slem skylle, men skyllen blev ved, og der var ingen pause. Alt blev skyllet rent på kloden, og vandene steg og steg. En værre oversvømmelse har der aldrig været på jorden. Nogle folk kravlede op på taget af deres huse for at redde livet, men det hjalp ikke, for vandet steg højt op over tagene. Andre flygtede op i træer og bjerge, men der var ikke et træ eller bjerg i hele verden, som ikke blev dækket af vand.

Og alle, alle druknede de. Alle de levende mennesker, som Gud havde blæst sin livsånde ind i. De opgav deres livsånde og døde. Der var ingen, der blev reddet, undtagen dem der var i arken, og Noa græd, da han så deres venner og naboer drukne.

Der lød en brummen fra bjørnene og en hylen fra hyænerne og en snerren fra løverne, og hestene og zebraerne stod og stampede i deres bås. Hvor længe ville al den mad, Noa og hans familie havde samlet slå til? Kunne de leve længe nok til, at vandet sank igen?

Men Gud huskede på Noa og hans ark. Gud sendte en storm over jorden, og vandene sank, og verdensdybets kilder og himlens sluser lukkedes.

Efter et halvt års tid begyndte vandet at svinde bort fra jorden, så bjergtoppene kom til syne, men i alle dale var der søer, og skovene var stadig dækket af vand. Og Noas ark sad fast på toppen af bjerget Ararat.

Først sendte Noa en ravn ud fra arken. Den fløj frem og tilbage for at se, om vandet var tørret bort fra jorden, men det var det ikke.

Så sendte Noa en due ud, for at se om vandet var sunket fra jordens overflade; men duen fandt intet sted, den kunne være, fordi der endnu var vand over hele jorden. Og Noa rakte hånden ud af arken og tog duen ind i arken igen.

Så vendte Noa endnu syv dage og sendte så igen duen ud af arken – og tænk, duen vendte tilbage til ham med et frisk olivenblad i næbbet. Da forstod Noa, at der var tørt land at finde, og Noa tog taget af arken, fordi det var holdt op med at regne.

Noa, Sem, Kam og Jafet og alle dyrene gik ud af arken i den rækkefølge de var gået ind. Noas kone og svigerdøtre gik sidst ud, for de ville lige se, at de ikke havde glemt et par perlehøns eller to små hvide mus eller mariehøns.

Og Gud satte en regnbue på himlen og sagde: ”Dette skal være et tegn mellem mig og jer. Når I ser regnbuen skal I huske, at jeg nu lover, at jeg aldrig vil lave sådan en oversvømmelse igen.

Regnbuen skal være et venskabstegn mellem mig og jer.”

Og sådan kan man se den på himlen, når det har regnet, den dag i dag.

3. Samtale med børnene.

Baggrund til lederen

Vand som liv og trussel

Regn kan både være en velsignelse, der skaber liv, men også være en trussel, da det kan sprede død ved oversvømmelser og flodbølger. Det vidste de også da historien om Noa blev skrevet.

Måske kan børnene huske noget fra TV om oversvømmelser eller tsunamien i 2004. Måske har nogen af dem selv været i en situation hvor vand har gjort det farligt, fx i en svømmehal, ved havet osv.

En ny start

Fortællingen starter med at beskrive Gud som den, der sender alt vandet og vasker det onde væk.

Det billede af Gud, som den der renses det onde væk, finder vi også andre steder i De Gamle Testamente, men afslutningen på historien viser et andet billede, som minder mere om det billede af Gud som Jesus også giver os når vi læser evangelierne og Det Nye Testamente.

Det billede vi får af Gud, er den Gud, der slutter venskab med alt det, han har skabt.

Gud skabte verden og de første historier vi hører i 1. Mosebog, er historier om hvordan det går galt. Adam og Eva vil være som Gud, Kain slår sin bror, Abel ihjel og nu hører vi om alt den ondskab og ligegyldighed mennesker har overfor Gud og andre mennesker.

Men med Noas ark og regnbuen, så starter historien mellem Gud og mennesker på en frisk igen.

Gud opgiver heldigvis ikke det projekt han satte i gang ved skabelsen. Gud skrotter ikke alt det han har skabt og giver op, men Gud giver mennesker og forholdet mellem Gud og mennesker en ny start. Gud slå er streg over det skete og ser fremad.

I Det Nye Testamente hører vi Jesus beskriver Gud som den, der tilgiver og tilgivelse er det samme som at sige ”en ny start”.

Regnbuen – et tegn på tilgivelse

Regnbuen er et tegn på den fredspagt Gud slutter med Noa efter syndfloden. Nu er regnbuen ikke nogen trussel længere, men et tegn på venskab mellem Gud og mennesker. Så når folk så regnbuen igen, så behøvede de ikke at frygte at der kom en syndflod igen.

Regnbuen bliver et tilgivelsens tegn.

Katastrofer fra Gud?

Det vil være nærliggende at se naturkatastrofer som tsunamier og jordskælv som Guds straf for menneskers ondskab, men Gud lover til sidst i fortællingen aldrig mere at sende syndflod igen.

Gud indgår en pagt, en aftale med mennesker om at Gud ikke vil gentage syndfloden også selvom folk måske er onde. Gud stiller ingen betingelser for at han ikke vil lade det ske igen og Gud afviser den logik, der siger at fordi mennesker er onde, så straffer Gud dem med katastrofer og død.

Det er det nye ved den aftale Gud indgår med Noa og dermed afviser fortællingen også at katastrofer er en straf fra Gud, for Gud vil at der skal være venskab mellem Gud og mennesker.

Kristendommen giver ingen forklaring på ondskaben og hvor den kommer fra, men siger at tsunamier og andre katastrofer ikke er en straf fra Gud.

Spørgsmål:

- Hvor stort var det lige Noas skib/ark skulle være? – det er stort!!!
- Hvordan tror I han fangede alle de dyr? Hvorfor skulle han have en med af hver slags? (så at alle de dyr Gud havde skabt også var der efter syndfloden. Gud starter alt forfra)
- Hvornår kan vand være farlig? Har nogen af jer selv oplevet det? (Svømmehal, stranden, tsunami.....)
- Hvornår kan man se en regnbue? Kan man fange den?
- Hvad fortæller fortællingen om regnbuen? (se indledning)
- Hvad betyder V tegnet lavet med to fingre? (se aktiviteter)

4. Bøn:

Kære Gud, du som er som en far for os.

Tak for den nye dag på lejren.

Tak for at vi hver dag kan starte på en frisk og at vi ved at du tilgiver os.

Tak for at du passer på os

Tak for at du har lovet at der skal være venskab mellem dig og os.

Vil du passe på dem derhjemme, mor, far, søskende og venner

Og vil du også være med alle dem rundt om i verden, der sulter, tørster og har det skidt.

Kære Gud vi beder om at vi må lære mere om dig og om din søn Jesus Kristus.

Fadervor...

5. Salme: M&Lejr 76 Vær mig nær, o Gud – eller 61 Kære Gud – er du der?

Aktiviteter:

1. Memory/ Vendespil

Noa gik sammen med sin familie ud for at finde to af alle slags dyr for når alle dyr var væk efter oversvømmelse, så skule der to, en han og en hun til for at alle dyrene kunne formere sig og blive ligeså mange som før.

Ligesom Noa og hans familie gjorde, så skal I nu også gå ud og finde to dyr der passer sammen.

Man sender to uden for døren eller vender ryggen til de andre mens, resten finder sammen to og to. En leder giver dem en sjov dyrelyd, som de begge kan sige og gerne fra et af de dyr, der nævnes i teksten om Noa. Så blandes "kortene"/børnene og de to uden for døren kommer ind og skal nu "vende" par.

Det kan gøres ved at de trykker folk på hovedet og så siger de deres lyd. Finder man den samme lyd ved to personer, får man stikket. Den som har flest stik ved slut har vundet.

Det sidste "par" der er tilbage er så de to nye der skal uden for døren.

Det er en god idé at høre parrenes lyde inden start, så man sikre sig at der ikke er flere par der siger den samme lyd.

2. Farverne i et fredsflag minder meget om regnbuens farver. Mon der er en sammenhæng mellem regnbuen som tegn på venskab eller fred mellem Gud og mennesker og så farverne på fredsflaget?

- Som en mere tidskrævende aktivitet kan man lave en regnbue af noget silkepapir og hænge op. Man kunne også lade børnene male regnbuer på papir eller karton eller male historien om Noas ark.
- Man kunne også male fredsflaget og ud fra det tage en snak om hvad fred er, både mellem mennesker og mellem Gud og mennesker.
- Fredsflaget er det universelle symbol for fred. Flaget har 8 tværgående streger med farverne fra oven og ned: hvid, mørk lilla, mørkeblå, lyseblå, grøn, gul, orange og rød.

3. V tegnet:

Lær børnene V tegnet lavet med pegerfingeren og langefingeren. Tegnet bliver ofte brugt som et fredstegn efter en kamp for frihed. V'et kommer af det engelske ord "Victory" som betyder "sejr", en kamp for frihed.

V kunne i vores sammenhæng stå for venskab. Gud siger i dagens fortælling at der skal være venskab mellem Gud og mennesker.

At lære børnene tegnet kunne være en god måde at kropsliggøre fortællingen og give dem en anledning til at fortælle pointen i fortællingen videre og selv få den fortalt igen og igen på lejren.

Aftenandagt:

Salme: M&L 88 Himmelbuens Herre

(Kapitel 22 til og med kapitel 24 springes over. Her fortæller den lille prins om sit møde med sporskifteren – der har et vigtigt arbejde, fordi folk aldrig er tilfredse dér, hvor de er. Han fortæller også om mødet med købmanden, som sælger vidunderpiller, der gør det unødvendigt at drikke vand i en uge. Den lille prins og piloten bliver også enige om, at dét, der gør et hjem skønt, altid er usynligt.)

I dag læses kapitel 25. Den lille prins smager på brøndens vand, der er noget ganske andet end et næringsmiddel. Vandet "er født af vandringen under stjernerne, af hejseværkets sang og af pilotens arms styrke". Det er ikke bare vandet, der slukker den lille prins' tørst – det er meget snarere pilotens omsorg for ham, der giver ham dét, han har brug for.

Bøn:

Kære Gud.

Tak for læskende vand, når vi er tørstige. Både det rene og dejlige vand, der strømmer ud, når vi tænder for vores vandhaner. Men også tak for tilgivelsens vand, som vasker alt ondt bort i forholdet mellem os selv og andre mennesker – og i forholdet mellem dig og os.

Tak fordi du ønsker, at der skal være venskab mellem dig og os – og tak fordi, du drager omsorg for os.

Vi beder om en god nats søvn, og vi beder om, at du vil passe på alle vores kære derhjemme.

Fadervor

Salme: M&L 16 Nu går solen sin vej